

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Tatiany Hanečkovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu **K., s.r.o.**, so sídlom v K., P. č. X., právne zastúpeného JUDr. M. G., advokátkou so sídlom v K., F. č. X proti žalovanému **Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, so sídlom v Banskej Bystrici, Nová č. 13, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/4217-19847/2006/991517-r zo dňa 22.03.2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/13/2006-59 zo dňa 10.05.2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/13/2006-59 zo dňa 10.06.2007 **potvrzuje**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/4217-19847/2006/991517-r zo dňa 22.03.2006, ktorým žalovaný podľa § 48 ods. 5 zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov v znení neskorších predpisov potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice I č. 695/230/58386/2005/Sop zo dňa 30.06.2005, ktorým podľa § 15 ods. 15 zák.č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov bol nepriznaný nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie december 2004 vo výške 13 153 Sk a určená vlastná daňová povinnosť žalobcovi vo výške 3 474 619 Sk z dôvodu, že správca dane neuznal nárok žalobcu na odpočet DPH vo výške 4 387 772,30 Sk

deklarovaný daňovým dokladom č. 221204/03 vystaveným dodávateľskou spoločnosťou T., spol. s r.o., P. X., K. z dôvodu porušenia § 49 ods. 1 zák.č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty, podľa ktorého ustanovenia právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi vtedy, keď pri tomto tovare alebo službe vzniká daňová povinnosť a podľa § 19 ods. 1 a 2 cit. zák. daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru alebo dňom poskytnutia služby.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku, k námietke žalovaného, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci týkajúceho sa záveru o nehodnovernosti dodávateľskej faktúry vystavenej dodávateľským subjektom T., spol. s r.o. ako aj o neuskutočnenom plnení, ktoré ňou bolo vyúčtované zistil, že žalobca preukazoval oprávnenosť uplatneného nároku na odpočítanie DPH predložením listinných dôkazov, ktorých vierohodnosť a pravdivosť daňové orgány spochybnili po vykonanom dokazovaní svedeckými výpoveďami a miestnymi zisťovaniami, pričom správca dane zistil nezrovnalosti týkajúce sa všestranného obchodného prípadu:

- spoločnosť T., spol. s r.o. nepredložila účtovníctvo, nebolo možné skontrolovať uvedené faktúry,
- Ing. K. nepreukázal dokladom cesty do Č., kde malo dôjsť k odovzdaniu aktivačného roztoku, túto skutočnosť nepreukázal ani jeho dodávateľ firma K., spol. s r.o.,
- nepreukázala nákup tohto aktivačného roztoku, neexistuje fakturácia,
- nesúlad medzi odovzdávajúcimi a preberajúcimi protokolmi aktivačného roztoku a výpoveďou Ing. B. a Ing. K.,
- podľa zmlúv medzi firmou T., spol. s r.o. a K., spol. s r.o. a A., s.r.o. K. cena aktivačného roztoku by predstavovala 300 000 Sk, napriek tomu firma T. spol. s r.o. bez toho aby zdokla-dovala, že vykonala, resp. dodala služby pre K., fakturovala cenu dodávky už 27 000 000 Sk bez DPH.

Vykonaným dokazovaním v daňovom konaní nebolo nepochybne preukázané, že aktivačný roztok bol poskytnutý tým subjektom, ktorý bol uvedený na spornom doklade, nebol preukázaný akýkoľvek výkon prác dodávateľov spoločnosti T., spol. s r.o. Správca dane pri výkone kontroly zistil, že predmetný zdaniteľný obchod a jeho nadobudnutie nie je preukázateľné.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátkou včas odvolanie. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie Daňového riaditeľstva SR a vec vráti na ďalšie konanie. Namietal, že rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že v konaní pred prvostupňovým súdom došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. a že konanie pred prvostupňovým súdom má tiež inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Prvostupňový súd sa v odôvodnení svojho rozsudku obmedzil výlučne na zhrnutie konštatovania záverov žalovaného bez vysvetlenia bližšieho zdôvodnenia, ktoré z nich považoval za správne a zo svojho pohľadu zistené, a ktoré a akým spôsobom ovplyvnili jeho úvahy vedúce k záveru o neuskutočnení zdaniteľného obchodu. Žalobca má

za to, že potvrdenie už skôr zrušeného rozhodnutia Daňového úradu Košice I sp.zn. 695/230/58386/2005/Sop zo dňa 30.06.2005 je zrejmou nesprávnosťou pre súd prvého stupňa. Objektívne z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia žalovaného nemožno jednoznačne ustáliť a ani len vyvodiť že by uvedeným rozhodnutím žalovaný zamýšľal zrušiť iné rozhodnutie (ak by mal byť predmetom preskúmania na základe odvolania žalobcu, čo súd prvého stupňa vzal za rozhodujúce). Napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa názoru žalobcu založilo stav, kedy vedľa seba existujú paralelne dve rozhodnutia o rovnakom práve alebo povinnosti žalobcu, a to rozhodnutie Daňového úradu Košice I sp.zn. 695/230/58386/2005/Sop zo dňa 30.06.2005, ktoré v spojení s napadnutým rozhodnutím žalovaného nadobudlo právoplatnosť a rozhodnutie Daňového úradu Košice I sp. zn. 695/230/87866/2005/Sop zo dňa 10.11.20085, ktoré bolo napadnuté odvolaním žalovaného a doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Žalobca ďalej nemôže súhlasiť s právnym názorom súdu prvého stupňa, podľa ktorého vada miestnej príslušnosti rozhodujúceho orgánu nemá vplyv na zákonnosť jeho rozhodnutia.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 23.08.2007 k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. K námietke žalobcu, že vedľa seba existujú paralelne dve rozhodnutia o rovnakom práve alebo povinnosti uviedol, že z predloženého administratívneho spisu vyplýva, že rozhodnutie č. 695/230/58386/2005/Sop zo dňa 30.06.2005 bolo zrušené rozhodnutím odvolacieho orgánu č. I/223/9765-66265/2005/991517-r, a to z dôvodu, že nebolo doručené podľa § 17 ods. 5 zák.č. 511/1992 Zb. Keďže išlo o pochybenie pri doručovaní, odvolací orgán sa nezaoberal vecnými námietkami uvedenými v odvolaní a nerozhodol o práve a povinnosti žalobcu podľa hmotného práva. Na základe zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho orgánu vydal správca dane dňa 10.11.2005 obsahovo identické rozhodnutie ale pod č. 695/230/87866/2005/Sop. Žalovaný o odvolaní proti tomuto rozhodnutiu rozhodol rozhodnutím č. I/223/4217/19847/2006/991517-r zo dňa 22.03.2006. Týmto rozhodnutím rozhodol žalovaný o práve a povinnosti žalobcu podľa hmotného práva. Napriek tomu, že žalovaný uviedol, vo výroku svojho rozhodnutia č. I/223/42017/19847/2006/991517-r, číslo už skôr zrušeného rozhodnutia Daňového úradu Košice I, nejde o dve rozhodnutia o rovnakom práve alebo povinnosti žalobcu, taký záver by bolo možné prijať len vtedy ak by obidve rozhodnutia žalovaného rovnakým spôsobom odôvodňovali výrok. K námietke žalobcu týkajúcej sa príslušnosti žalovaný poukazuje na ust. § 3 ods. 12 zák.č. 511/1990 Zb.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec podľa § 246c, § 214 ods. 1 O.s.p bez pojednávania podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 4 O.s.p., v spojení s § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd zistil, že spor medzi účastníkmi konania spočíva predovšetkým v skutkových okolnostiach, a to nepreukázaní materiálnej existencie zdaniteľného

plnenia. Skutkový stav od administratívneho konania pred správcom dane až po preskúmanie súdom prvého stupňa je rovnaký a je daný. Žalobca sa v danom prípade sústredil na argumentáciu, že zdaniteľné plnenie bolo uskutočnené, bez ďalšieho objasnenia sporných skutočností a rozporov v skutkovom stave. Najvyšší súd sa stotožnil so správcom dane, že podľa obsahu administratívneho spisu žalobca ako platiteľ dane oprávnenosť nároku na odpočítanie dane nepreukázal. Najvyšší súd pritom nepovažuje za nevyhnutné detailne zopakovať a opätovne zhrnúť v odôvodnení skutkový stav zistený z jednotlivých dôkazov, ktorý už vyplýva z administratívneho spisu. Rozhodujúce okolnosti – body sú citované v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa a najvyšší súd ich v bodoch zvýraznil v úvode odôvodnenia.

Správne súdnictvo je založené na zisťovaní excesov v činnosti orgánov verejnej správy v administratívnych konaniach, ktoré môžu mať za následok nezákonnosť rozhodnutia. Najvyšší súd ako odvolací súd takéto excesy nezistil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 06. marca 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková